

Svar:

Den refererede afgørelse vedrørte spørgsmålet om, hvorledes skattekravet mod et selskab for det år, hvor selskabet gik konkurs, skulle indplaceres i konkursordenen. Østre Landsret fandt, at skattekravet for indkomståret var massekrav efter § 93, nr. 3 (massekrav af 1. klasse), idet der ikke er særlig hjemmel til at opdele indkomståret ved selskabets konkurs.

I lovforslagets § 6 foreslås det gennem en ændring af konkurslovens § 93, nr. 3, at fjerne grundlaget for at indrømme fortrinsstilling i konkursboet for krav på selskabsskat, der opstår efter konkursen, og som efter gældende ret skal fyldestgøres forud for andre krav. Kravene vil herefter alene have status som simple krav, der skal fyldestgøres på linie med andre kreditors krav.

Hvis lovforslaget gennemføres, ville skattekravet mod selskabet i den beskrevne sag således ikke have haft status som massekrav, men alene som simpelt krav.

Spørgsmål 25:

Vedrørende lovforslagets § 6

Hvad er baggrunden for, at indkomstskat opstået efter konkursdekretets afsigelse ikke længere skal være massekrav, medens momskrav opstået efter konkursdekretets afsigelse fortsat skal have stilling som massekrav?

Betyder dette ikke i praksis, at afhændes et anlægsaktiv, hvor salget udløser moms og skat af genvundne afskrivninger, så har momsens fortrinsstilling i konkursordenen, medens skattekravet nu får en betydelig ringere stilling?

Svar:

Skattekrav, der opstår gennem konkursboets behandling, er gæld, der pådrages boet under dets behandling, og er derfor massekrav efter konkurslovens § 93, nr. 3. Der er dog tale om gæld af en anden beskaffenhed end de gældsposter, der normalt omfattes af denne bestemmelse. Normalt har bostyret selv herredømme over, hvilke gældsposter der pådrages boet. Dette gælder imidlertid ikke for skattekravenes vedkommende. De opstår som en uundgåelig og nødvendig konsekvens af selve konkursbehandlingen, idet det er hele konkursens formål at realisere skyldnerens aktiver til fordeling blandt kreditorerne. Konkursboets realisation af boets aktiver kan i visse tilfælde udløse bety-

delige skattekrav set i relation til de friværdier, som realisationen indbringer til boet til dækning af konkurskreditorerne. Ofte er aktiverne behæftede, så hele provenuet indkasseres af panthavere m.v. som separatister.

Hertil kommer, at det i nogen grad kan være tilfældigt, om gevinster realiseres før konkursen eller senere. Den skattepligtige fortjeneste vil ofte være opstået ved stigning i aktiverens værdi over en årrække. Denne værdistigning er ifølge sædvanlige skatteretlige principper ikke skattepligtig, før det pågældende aktiv realiseres. Hvis virksomheden før konkursen har foretaget skattemæssige afskrivninger, der væsentligt overstiger aktiverens værdiforringelse, har virksomheden opnået en skattebesparelse før konkursen, mens konkursboet vil blive belastet med skatten af de genvundne afskrivninger. Hvis afskrivningerne før konkursen havde været lavere, kunne restancer vedrørende den højere skat, der så skulle betales, alene være anmeldt i boet som simpelt krav. Også heri ligger et moment af tilfældighed.

De anførte betragtninger gør sig ikke gældende for momskrav, der pådrages boet under dets behandling. Jeg finder derfor ikke grundlag for at ændre fortrinsstillingen for momskrav i disse særlige situationer.

Jeg kan således bekræfte, at afhændelse af et anlægsaktiv, hvor salget udløser moms og skat af genvundne afskrivninger, kan indebære, at momsens tillægges stilling som massekrav efter konkurslovens § 93, nr. 3, medens skattekravet får status som simpelt krav.

Spørgsmål 29:

Under følgende forudsætninger:

Underskud tidligere år	2.000.000 kr.
1. Erhvervsjendom (belånt for 800.000 kr.)	600.000 kr.
2. Gæld til trælast	800.000 kr.
3. Gæld til maskinlev. (sikkerhed i maskiner)	200.000 kr.
4. Gæld til bank	100.000 kr.
5. Gæld til leverandør	800.000 kr.
6. Diverse smågæld	200.000 kr.
7. Skyldig moms og skat	600.000 kr.

bedes ministeren oplyse, hvorvidt der sker begrænsning i underskudsforeførslen i følgende situationer: